

Projektbeskrivelse BLÅ KORAL: TYS TYS DOLLAR

BLÅ KORAL: TYS TYS DOLLAR er ny dansk dramatik om en fremtid efter klimakatastrofen, skrevet af forfatter Peter- Clement Woetmann med de to Reumert-modtagere, skuespiller Charlotte Elizabeth Munksgaard og Sophie Zinkernagel.

Forestillingen kredser om vendepunktet for et verdensbillede, hvor mennesket var jordens centrum, øverst i fødekæden, en overart, der kunne kultivere og tæmme naturen. Et såkaldt antropocænt kreatur, udvalgt og udstyret med en bevidsthed og omtanke, der gjorde det i stand til at føre planeten fremad og fremad og fremad.

Men pludselig er der stilstand, stilhed og krisestemning. Karaktererne er skyllet i land på en flydende ø. De ved ikke, om de er de to første eller de to sidste mennesker. De kan høre lyden af deres egne kroppe og kontinentalpladerne, der bevæger sig langsomt - som flader, der prøver at finde deres plads på ny. Stilheden er rar, måske næsten tiltrængt. Æn er begyndt at udvikle finner på ryggen, eller er det vinger? Langsomt indser de to, at de er havnet i orkanens øje i momenter af stilhed før stormen. Lige dér møder vi det afblankede drømmende og dræbende væsen, vi kalder menneske. Slået tilbage og sat fri til at genopfinde begyndelsen. Men orker de overhovedet at starte forfra? Og orker de hinanden? De begynder at tage tilløb til nye begyndelser, søger tanker, der undslipper sig den gamle verdensorden, fortaber sig i sig selv, hinanden og omgivelserne – triste, funkende, udmattede, nederdrægtige og elskelige. Forestillingen former sig som en skæbnedans mellem menneske og natur på et uvist tidspunkt i evolutionen og på en solid klangbund af de nuværende klimaforandringer.

BLÅ KORAL: TYS TYS DOLLAR er skrevet specielt til Teater FÅR302's intimszene af den fremadstormende og klarsynede unge forfatter og dramatiker Peter-Clement Woetmann, der med sine stærke performative tekster har gjort sig bemærket de seneste år som en af tidens mest interessante stemmer i forhold til at skabe et nyt (scene)sprog, der afsøger grænseområder af den menneskelige eksistens i relation til politiske problemstillinger.

Isccenesættelsen er lagt i hænderne på instruktør Lene Skytt, der i samarbejde med scenograf Siggí Óli Pálmason og musiker Hannah Schneider, vil male en ny verden for os, der bevæger sig mellem det skræmmende, det vanvittige og det smukke. Teksten skabes i et åbent og undersøgende prøverum i en tæt dialog mellem dramatiker, instruktør, skuespillere, musiker og dramaturg Tine Byrdal.

Forestillingen er delt op i tre akter i forskellige genrer, startende med den første akt, som foregår i mørke og udelukkende bliver fortalt med lyd. Hovedpersonen er koralrevet, som vi aldrig møder på scenen, men som altid er til stede. Formmæssigt inspireret af Martin Crimp, og hans "Anslag mod hendes liv" lærer vi koralrevet at kende gennem de øvrige karakterers fortællinger om vores hovedperson. Anden akt er nærmest naturalistisk, her møder vi to kvinder, som ikke kan få deres vaskemaskine til at fungere. I tredje akt forsvinder vi ind i et futuristisk univers, hvor vi befinder os i en slags år nul. Her kan væsenerne/menneskerne ikke rigtig huske. Det er ligesom at vågne op efter en god nat i byen, hvor det foresvæver, at noget er sket, men det kunne også være noget, du har drømt. De to ved, at de har en relation, men de ved ikke, hvilken. Er de første eller de sidste

mennesker på jorden?

BLÅ KORAL: TYS TYS DOLLAR er en arte povera forestilling, hvilket også er tydeligt afspejlet i æstetikken, hvor scenografi og rekvisitter er skabt af ydmyge, forgængelige og ukonventionelle materialer. Både i tekst, form og udførelse forholder forestillingen sig kritisk til forbrugerisme.

“Et hvert værk, der ikke forholder sig til fremtiden og mulige fremtider, er uvæsentligt”, proklamerer forfatteren Mikkel Frantzen. Vi tager Mikkel Frantzens udfordringen op og giver med forestillingen et bud på katastrofen som en utopisk strategi for nye begyndelser. I forbindelse med forestillingen vil vi desuden på forskellig vis invitere publikum og omverden uden for teatret til at reflektere sammen med os over alternativerne til forbrugerisme og klimaoverforbrug.

”Der er noget magisk ved koraler, måden de danner forbindelse med algerne på, så algerne kan producere sukker til dem af solen lys. Tys, stille, havet, brusende. Her står vi, hvor en ny verden vokser frem i resterne af den gamle. Her står vi med alle vores drømme. Her står vi med al vores angst. Det er tilladt at grine fra afgrunden”. Sådan beskriver Peter-Clement Woetmann det univers, som forestillingen befinder sig i. Som en drøm, der kredser om den verden, vi er ved at forlade. Et sted i universet, hvor to mennesker forsøger at leve et almindeligt liv, mens alting falder fra hinanden og fremtiden ser lys ud.

”Destruction (after all) is a form of creation” (Graham Greene)